

Draga braćo i sestre u Kristu,

kao hodočasnik mira i jedinstva dolazim među vas te vam izražavam radost što sam ovdje kako bih pohodio vašu regiju i, prije svega, podijelio s vama vaš put, vaše napore i vaše nade. Slavlja puna radosti koja prate vašu bogoslužja i radost koja izvire iz molitve što ju uznosite Bogu, znak su vašega pouzdanog predanja Njemu, vaše nepokolebljive nade, vašega čvrstog prianjanja, svim silama, uz ljubav Oca koji se približava i s milosrđem gleda patnje svoje djece. U Psalmu koji smo zajedno molili opjevano je to povjerenje u Njega koje smo danas pozvani obnoviti: “Blizu je Gospodin onima koji su skršena srca, a klonule duše spasava” (34,19).

Braćo i sestre, brojni su razlozi i okolnosti koje slamaju srce i bacaju nas u žalost. Nade u budućnost mira i pomirenja, u kojoj se poštuje dostojanstvo svake osobe i jamče temeljna prava svakomu, neprestano se iscrpljuju zbog brojnih problema koji obilježavaju ovu prekrasnu zemlju: razni oblici siromaštva, koji pogađaju velik dio stanovništva, uključujući i aktualnu prehrambenu krizu. Moralne, društvene i političke korupcije, osobito povezane s upravljanjem bogatstvima, koje priječe razvoj institucija i struktura. Teških i posljedičnih poteškoća u obrazovnom i zdravstvenom sustavu, kao i snažne migracije u inozemstvo, osobito mladih ljudi. A uz unutarnje probleme, često poticane mržnjom i nasiljem, nadovezuje se i zlo koje dolazi izvana, od onih koji u ime profita i dalje posežu za afričkim kontinentom kako bi ga iskorištavali i pljačkali.

Sve to prijeti da nas učini nemoćnima i presuši naše povjerenje. Ipak, ovo je trenutak za promjenu, za preobrazbu povijesti ove zemlje. Danas, a ne sutra, sada, a ne u nekoj budućnosti, došao je trenutak obnove: da se ponovno sastavi mozaik jedinstva, povezujući različitosti i bogatstva ove zemlje i ovoga kontinenta, te da se izgradi društvo u kojem će vladati mir i pomirenje.

Istina je, kada se neka situacija “ukorijeni” tijekom duljeg vremena, pojavljuje se rizik rezignacije i nemoći jer ne očekujemo nikakvu novost. Pa ipak, Božja riječ otvara nove prostore i donosi preobrazbu i ozdravljenje, jer može pokrenuti srce, uzdrmati ustaljeni tijek stvari na koji se lako naviknemo i učiniti nas aktivnim protagonistima promjene. Zapamtimo ovo: Bog je novost; Bog stvara novo; Bog nas čini hrabrim osobama koje, suprotstavljajući se zlu, grade dobro.

To vidimo u svjedočanstvu apostola, kako smo čuli u prvom čitanju: dok članovi Velikoga vijeća ispituju apostole, predbacuju im i prijete im jer javno naviještaju Krista, oni odgovaraju: “Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima! Bog otaca naših uskrisi Isusa kojega vi smakoste objesivši ga na drvo” (Dj 5,29-30).

Hrabrost apostola postaje kritička svijest, postaje proroštvo, postaje razotkrivanje zla – i to je prvi korak prema promjeni. Naime, poslušnost Bogu nije čin podčinjenosti koji nas tlači ili oduzima našu slobodu. Naprotiv, poslušnost Bogu oslobađa, jer to znači povjeriti svoj život Njemu i dopustiti da Njegova riječ oblikuje naš način mišljenja i djelovanja.

Tako, kako smo čuli u Evanđelju, u završnom dijelu dijaloga između Isusa i Nikodema, “tko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govori. Tko dolazi s neba, on je iznad svijeta” (Iv 3,31). Onaj tko se pokorava Bogu prije negoli ljudima i prije nego zemaljskom načinu mišljenja, ponovno pronalazi svoju unutarnju slobodu, otkriva vrijednost dobra i ne miri se sa zlom, obnavlja put života te postaje graditelj mira i bratstva.

Braćo i sestre, utjeha slomljenim srcima i nada u društvenu promjenu moguće su ako se pouzdajemo u Boga i Njegovu riječ. Ipak, poticaj apostola Petra trebamo uvijek čuvati u srcu i obnavljati u sjećanju: treba se pokoravati Bogu, a ne ljudima. Pokoravati se Njemu, jer On jedini jest Bog.

To nas poziva da promičemo inkulturaciju Evanđelja i da budno motrimo, pa i vlastitu religioznost, kako ne bismo pali u zamku putova koji miješaju katoličku vjeru s drugim vjerovanjima i tradicijama ezoterijskoga ili gnostičkoga tipa, koje često imaju političke i gospodarske ciljeve. Samo Bog oslobađa, samo Njegova riječ otvara putove slobode, samo nas Njegov Duh čini novim ljudima sposobnima mijenjati ovu zemlju.

Pratim vas svojom postojanom molitvom i posebno blagoslivljam Crkvu koja je ovdje prisutna: brojne svećenike, misionare, redovnike, redovnice i laike koji nastoje biti izvor utjehe i nade. Hrabim vas da ustrajete na tom putu i povjeravam vas zagovoru Blažene Djevice Marije, Kraljice apostola i Majke Crkve.